

СЕМІНАР-ПРАКТИКУМ

"СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ГОТОВНІСТЬ ДО НУШ"

вихователь-методист Захарчишина Н.М.

Квітень 2024 рік

Як сформувати в дитини старшого дошкільного віку готовність до систематичного навчання в НУШ? Як безболісно й успішно адаптувати дитину до школи в шість років? Йдеться не лише про перші тижні зміни соціального статусу дитини з дошкільника на школяра, коли докорінно змінюється її життя в фізіологічній, психологічній, соціальній сферах. Йдеться про те, наскільки успішною дитина буде впродовж шкільних років. Адже успішність школяра прямо залежить від того, наскільки сформованою буде основа «канви» його розвитку.

Сучасний погляд на готовність до НУШ

За сучасною моделлю дошкільної освіти слід побудувати індивідуальний освітній шлях для кожної дитини, створити оптимальні умови для її гармонійного природного розвитку. Базовий компонент дошкільної освіти (БКДО) як Державний стандарт дошкільної освіти в Україні визначає в кожній освітній лінії ті компетенції, які слід сформувати в дитини на кінець дошкільного віку. У цьому документі зазначено, що в цей період формуються її ціннісні ставлення (Схема).

Щоб дитина успішно справлялася з новими вимогами шкільного життя, у неї має бути сформований набір тісно переплетених якостей. Неможливо розглядати ці якості у відриві від життєвого досвіду дитини, конкретного середовища, сімейного устрою. Тому поняття «готовність до школи» з урахуванням усіх чинників можна визначити як набір компетенцій, що складають життєву компетентність дитини. У сучасній освіті це поняття має ключове значення. Готовність до НУШ — це не «програма», якій можна просто навчити.

Готовність до НУШ — системна характеристика розвитку дитини старшого дошкільного віку, яка проявляється у сформованості компетенцій. Ці компетенції формують шляхом прищеплення ціннісного ставлення до оточення й довкілля, розвивають за сприятливих умов у різноманітних ситуаціях життєвого досвіду та спілкування, у які включена дитина в сім'ї та суспільному вихованні.

Готовність дитини до шкільного навчання

Розглянемо готовність дитини до шкільного навчання з огляду на концепцію НУШ та ті вимоги, які закладені в Державному стандарті дошкільної освіти в Україні. Основними компонентами готовності дитини до шкільного навчання можна вважати психофізіологічну, особистісну та інтелектуальну готовність.

Готовність до НУШ

БКДО — результати освітньої роботи

Ціннісні орієнтації

Психофізіологічна готовність формується через розвиток здоров'язбережувальної компетенції на основі виховання ціннісного ставлення до власного життя та здоров'я. Про психофізіологічну готовність свідчить загальний фізичний розвиток дитини. Його визначають відповідно до показників вікових норм фізичного розвитку хлопчиків і дівчаток шестирічного віку, як-от: вага, зріст, об'єм грудної клітини; тонус м'язів; пропорції; шкіряний покрив тощо. А ще показовими є стан:

в зору, слуху, моторики (особливо дрібних м'язів кисті руки та пальців);

нервової системи дитини — ступінь її збудливості та гальмування, сили і рухливості.

Важливим є також загальний стан здоров'я.

Дитина, у якої добре розвинена дрібна моторика, уміє логічно розмірковувати, зв'язно висловлює свої думки, ліпше концентрує увагу, пригадує.

Особистісна готовність передбачає прийняття дитиною нового соціального статусу школяра. Вона формується через розвиток таких компетенцій:

- особистісно-оцінна — шляхом виховання ціннісного ставлення до особистого Я;
- « родинно-побутова — через розвиток ціннісного ставлення до членів своєї родини, сім'ї;
- соціально-комунікативна, комунікативна, ігрова, предметно-практична — шляхом виховання поважного ставлення до дорослих, однолітків, результатів діяльності людини.

Особистісна готовність містить низку складових. Розглянемо їх.

Я-концепція — усвідомлення своїх фізичних можливостей, вмінь, переживань, а також здатність адекватно оцінювати свої досягнення та особистісні якості.

Мотиваційна готовність — сформованість соціальних мотивів: потреба у соціальному визнанні, бажання отримати соціально значимий статус; сформованість пізнавальних мотивів: бажання вчитися, отримувати знання.

Вольова готовність — здатність свідомо керувати своєю поведінкою та діяльністю, ставити мету та докладати вольові зусилля для її досягнення; певний рівень організованості, довільності поведінки; здатність підпорядковувати свої дії вимогам «треба», а не «хочу», свою поведінку встановленим правилам.

Емоційно-почуттєва готовність — здатність самостійно керувати особистими почуттями та співвідносити свої вчинки із засвоєними нормами моралі; розуміти власні почуття й переживання інших людей; розрізняти базові емоції: радість, образу, смуток, страждання тощо. Дитина володіє соціальними нормами прояву почуттів, у неї відсутні імпульсивні реакції, сформовані вищі почуття — естетичні (почуття прекрасного), інтелектуальні (радість пізнання), моральні.

Комунікативна готовність — готовність до довільного й продуктивного спілкування в контексті учбової діяльності, наявність комунікативної ініціативи. У спілкуванні з дорослими й однолітками уважно ставиться до їхніх переконань, не проявляє нестриманість, негативізм, грубощі. Не застосовує неетичні висловлювання, ввічлива у спілкуванні, дотримується морально-етичних норм. Керує своїми емоціями, розуміє необхідність спілкуватися, контролює свої бажання. Проявляє готовність вступити в діалог, вислухати, не перебиваючи, дивлячись в обличчя співрозмовника.

Здатність довільно регулювати поведінку та готовність підпорядковувати свою поведінку вимогам дорослих і правилам — одна з ключових відмінностей школяра від дошкільника, який здебільшого діє спонтанно, імпульсивно.

Рекомендації дорослим

Викликайте у дитини інтерес, приваблюйте шкільним навчанням. Допоможіть усвідомити, що школа — не покарання, а новий етап у житті, подорож у світ знань. Не сподівайтесь, що дитина сама собою буде ставитися до шкільного навчання відповідально та зацікавлено. Тож не обмежуйтеся розмовою про школу, або екскурсією до її будівлі.

Пам'ятайте, що недостатньо просто переконувати шестирічку, що вчитися треба для майбутнього (а то будеш двірником). Розповідайте цікаві історії про школу, вчителів, нових шкільних друзів, яких дитина зустрине тощо. У жодному разі не застосовуйте навчальну діяльність як покарання: «Погано себе поводити — сідайте, буду читати». Пізнавати нове дитина має із захопленням і насолодою. При цьому вона не має боятися помилитися. Приймайте будь-яке висловлювання дитини, адекватно оцінюйте, не принижуйте, не засуджуйте публічно її помилку чи неуспіх.

У жодному разі не застосовуйте вислови на кшталт «Підеш до школи, там тебе навчать добре поводитися», «У школі не панькатимуться» тощо.

Формулюйте чітко мету чи завдання, аби дитина завжди їх усвідомлювала. До шести років у дитини лише формуються компоненти вольової дії. Тож мотивуйте, спонукайте бажання досягти поставленої мети.

Не намагайтеся все робити за дитину, допомагати без нагальної потреби. Адже самостійність — запорука успішності у шкільному навчанні.

Навчайте дитину проявляти повагу до людей у словах і поведінці відповідно до норм моралі. Це забезпечить їй щасливе перебування в оточенні дорослих і однолітків. Обов'язково включайте дитину в групові форми роботи, створюйте умови для взаємодії з однолітками, аби вона легко вписалася у шкільний колектив і почувалася комфортно. Дитина у якій не сформовані ці навички, може відчувати труднощі як із соціалізацією, так і із засвоєнням учбового матеріалу. Якщо дитині складно порозумітися з дітьми, або вона часто потрапляє в конфліктні ситуації, буває ізольованою від колективу — це значно підвищує ризик шкільної дезадаптації. За таких умов вона взагалі може втратити цікавість до навчання в школі.

Інтелектуальна готовність формується через розвиток таких компетенцій:

- художньо-практична — формування ціннісного ставлення до проявів естетичного, творчості;
- сенсорно-пізнавальна, математична — формування ціннісного ставлення до інформації, пізнання;
- мовленнєва — формування ціннісного ставлення до української мови;
- природничо-екологічна — формування ціннісного ставлення до природи, уявлень про закономірності.

Характеристиками інтелектуальної готовності до школи є певний рівень розвитку пізнавальних процесів.

Увага — здатність тривалий час зберігати зосередженість. Здатність концентрувати увагу на кількох предметах одночасно; швидко переключати зосередження уваги з одного об'єкту на інший, з одного виду діяльності на другий.

Мовлення — уміння адекватно й доречно спілкуватися українською мовою в різних життєвих ситуаціях.

Сформованість фонетичної, лексичної, граматичної, діалогічної та монологічної сторін мовлення.

Відчуття та сприймання — уміння орієнтуватися в якостях і просторових відношеннях предметів.

Сформованість загально вироблених уявлень про сенсорні еталони кольору, форми, величини тощо. Здатність цілеспрямовано й планомірно обстежувати предмети. Чітке орієнтування в частинах свого тіла, орієнтування в часі.

Пам'ять — здатність виокремлювати й засвоювати мнемонічні засоби й прийоми, як-от прийом логічного групування матеріалів тощо. Здійснення самоконтролю в процесі запам'ятовування — уміння зіставляти отримані результати діяльності зі зразком.

Уява — самостійне створення образів уяви (творча уява).

Мислення — розвиненість образних форм мислення, уміння оперувати образами, уявляти об'єкти в різних положеннях. Сформованість мисленнєвих операцій узагальнення, порівняння, абстрагування, класифікації, установлення причинно-наслідкових зв'язків, розуміння взаємозалежностей, здатність розмірковувати.

Рекомендації дорослим

Створюйте умови для ігрової та продуктивних видів діяльності дітей. У грі як провідній діяльності формуються важливі психологічні новоутворення дошкільного віку. Під час гри змінюється позиція дитини у ставленні до оточення. Вона навчається узгоджувати свою особисту точку зору з іншими. Приймаючи та реалізуючи ігрову роль, дитина вчиться виокремлювати правила і дотримуватися їх, а отже, свідомо й довільно керувати своєю поведінкою.

Пропонуйте дітям продуктивні види діяльності: малювання, ліплення, конструювання тощо. У них розвиваються вищі форми регуляції діяльності — планування, корекція, контроль. Розвивайте творчу уяву дітей — центральне новоутворення пізнавальної сфери шестирічок. Саме під час ігрової та продуктивних видів діяльності розвивається як репродуктивна (відтворювальна), так і продуктивна (творча) уява.

Стимулюйте дитячу ініціативність, заохочуйте самостійність, плекайте самобутність. Байдужість дорослого до дитячої творчості або осудне ставлення до її фантазування, до будь-якого відходу від зразка, стандарту чи шаблону гальмують розвиток продуктивної уяви. Це знижує інтелектуальні можливості майбутнього школяра. Не використовуйте шаблонні альбоми із зображувальної діяльності. Дайте дитині змогу під час самостійної художньої діяльності працювати за власним задумом, а не задумом дорослого. Широко застосовуйте розвивальні ігри. Вони сприяють усебічному розвитку дітей. Ігри на основі сенсорних еталонів сприяють розвитку всіх пізнавальних психічних процесів. Завдяки поєднанню уяви, мислення та мовлення в розвивальних іграх і вправах розкривається символічна функція мислення. Дитина починає подумки оперувати символами. Вона досягає математичні, часові, логічні відношення, навчається використовувати умовно-символічні зображення: цифри, букви, геометричні фігури, плани, схеми тощо. Розвивальні ігри сприяють формуванню вміння ставити мету, планувати свої дії з огляду на можливості, знаходити точний, а іноді й нестандартний спосіб розв'язання проблеми. А ще сприяють розвитку мисленнєвих операцій: аналізу, синтезу, порівняння, узагальнення, абстрагування.

Читайте дітям казки, оповідання і обговорюйте прочитане якомога частіше. Формуйте пізнавальний інтерес до друкованого слова. Навчайте дітей усвідомлено сприймати і переказувати літературний текст. При цьому повно, точно, розгорнено й логічно викладати свою думку. Спонукайте дітей відтворювати текст графічно: у малюнку, схемі, моделі.

Спілкуйтеся з дітьми українською мовою й заохочуйте їх спілкуватися українською з однолітками.

Не запозичуйте елементи шкільного змісту і шкільних методів навчання. Натомість — застосовуйте розвивальне навчання дошкільників.

Зміна цілей освіти, зміщення акцентів з формування знань, умінь та навичок випускника дошкільного закладу на його особистісний розвиток та формування компетентностей позначилися й на розумінні сутності поняття «готовність до шкільного навчання». Рівень готовності дитини до навчання в Новій українській школі безпосередньо залежить від рівня сформованості у неї базових компетенцій, а отже, від якості наданої дитині освіти в дитячому садку.

Семінар-практикум
«Сучасний погляд на готовність до
НУШ» (вихователь-методист
Захарчишина Н.М.)

Семінар-практикум «Медіаосвіта-інновація в процесі дошкільної освіти»

Вихователь-методист: **Надія ЗАХАРЧИШИНА**

2024р.

Сьогоденний світ – це вже не інформаційний, а постінформаційний, в якому головне завдання полягає не в отриманні інформації, а в умінні ефективно вибудувувати інформаційно-комунікаційні відносини в медійному та інформаційному середовищі на всіх рівнях особистості. Поява медіаосвіти в педагогіці обумовлена необхідністю сучасного соціокультурного розвитку.

Медіаосвіта, яка спрямована на те, щоб сприяти розвитку критичного мислення дитини – це шлях залучення до критичного осмислення медіа. Медіаосвіта є способом забезпечення відповідних освітніх послуг вимогам суспільства і запитам особистості. Тому сьогодні йде випробування моделі медіаосвіти так, щоб вона була насичена психологічним змістом відповідним потребам дитини згідно з її віковими можливостями.

Проблема використання медіаосвіти в діяльності закладу дошкільної освіти є актуальною проблемою наряду з іншими. Це визнано на державному рівні і закріплено в положеннях «Концепції розвитку педагогічної освіти», в Базовому компоненті дошкільної освіти. Розроблення й прийняття нормативно-правових документів: «Концепція впровадження медіаосвіти в Україні», Закон України «Про основні заходи розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки», «Національна доктрина розвитку освіти України в XXI столітті» та інших є підставами для впровадження медіаосвіти в дошкільну освіту.

У традиційному суспільстві інформація про світ передається дитині «з рук в руки» на основі загального чуттєвого досвіду. У інформаційному суспільстві забезпечення соціальної комунікації відбувається без безпосереднього загального чуттєвого досвіду. Медіа пропонує свою продукцію в меншій аудиторії, впливаючи на процес соціалізації на більш ранніх етапах розвитку особистості.

Медіа створює навколо кожної людини особливу медійну реальність, під впливом якої формується світогляд, ціннісні орієнтації, смаки, пристрасті, імідж.

Наш час не випадково називають інформаційним. Сучасна людина для успішної життєдіяльності не може бути в стороні від інформаційних потоків. Головна складність не в тому, щоб отримати певну інформацію, а в тому, щоб визначити, яка інформація потрібна.

Особливого значення грамотна робота з інформацією має тоді, коли йдеться про дітей. У них ще немає життєвого досвіду, вони ще схильні сліпо копіювати привабливі для них образи. Тому медіаосвіта – одночасно і засіб для досягнення мети з навчання і засіб для формування культури дитини.

Медіаосвіта – це гнучкий і універсальний процес застосування технологій, але зміст педагогічної діяльності при цьому істотно відрізняється від традиційного освітнього процесу.

Мета медіаосвіти – формування медіакультури особистості в середовищі значимих для неї суспільств (сім'я, колектив).

Причина актуальності медіаосвіти в тому, що наше сприйняття світу значною мірою залежить від того, як інформацію подають медіа, оскільки медіа контролюють реальність. Медіасередовище транслює ідеологію і інформацію про певні цінності, тому медіа слід використати як засіб формування системи цінностей.

Незважаючи на складність формування медіаосвіти, сам процес простий. Завдання полягає в тому, щоб «навчити жити у віртуальних світах», не втрачаючи зв'язку з реальністю.

Які ж ризики медіасоціалізації (тобто розвитку особистості під впливом медіа)?

- подання інформації не з голосу близького дитині людини;
- відчужені візуальні образи здатні гальмувати власні фантазії дитини, і, як наслідок, основи його творчої активності;
- штучне гальмування власної тілесної активності дитини в ранньому віці призводить до довгих негативних психічних наслідків.

Необхідність розвитку медіаграмотності саме в дошкільному віці обумовлена тим, що :

- Це надзвичайно важливий період для інтелектуального, фізичного і психоемоційного розвитку дитини;
- Діти до моменту вступу до школи мають вже значний аудіовізуальний досвід;

Водночас з точки зору дидактики освітнього процесу діяльність педагога стає більш складною, частина педагогічного процесу залежить безпосередньо від активності дітей, стає складною технологія проведення заняття.

Напрямки медіаосвіти:

- *Інтегрована медіаосвіта:*

Формування критичного мислення на основі наочного використання медіатекстів у вивченні окремих предметів;

- *Соціокультурна медіаосвіта*
- Робота над друкованими виданнями, мультидидактика.

Медіаосвіта має бути спрямована на сприяння розвитку такої психологічної освіти, яка мінімізує ризики шкідливого медіавпливу на дошкільника, тобто критичне мислення. Через медіаосвіту відбувається розвиток емоційного інтелекту і автономності і колективізму (так званий соціальний інтелект).

Мультимедійні технології допомагають в рішенні дидактичних завдань освітнього процесу :

- Засвоїти уявлення про предмет;
- Систематизувати засвоєні знання;

- Сформувати мотивацію до навчання в цілому.

Мультимедійні засоби можуть використовуватися при поясненні нового матеріалу, при закріпленні, повторенні і контролі знань. Застосування їх можливо при проведенні усіх типів заняття. Використання медіазасобів як інструменту означає появу нових форм діяльності: розумової, мнемонічної, творчої.

Медіазасоби можливо використати в якості «підтримувальних засобів» у рамках традиційних методів навчання, тобто представлення об'єктів і процесів не традиційним текстовим описом, а за допомогою фотографій, відео, анімації, звукозаписів, графіки. Їх можна застосовувати для оголошення теми, як супровід пояснення або як інформаційно-навчальний посібник. Медіазасоби мають здатність «відгукуватися» на дії педагога і дітей, «вступати в діалог» з педагогом і дітьми.

Зрозуміло що медіаосвіта вимагає:

- Розробки навчальних програм з використанням елементів медіаосвіти;
- Розробки відповідної навчально-методичної літератури;
- Добірку методичного забезпечення (дидактичного матеріалу).

Якщо з молодшого дошкільного віку закріпити у свідомості дитини поняття «Комп'ютер - для навчання, а не для гри», то з кожним етапом «дорослішання» і розвитку ми поступово сформуємо медіа-компетентну особистість. Розвиток медіакомпетентності особистості - шлях до розширення кругозору, формування стійкого інтересу до навчання, можливість творчої самореалізації.

«Медіадидактичні завдання для дошкільнят»

Озвучка – гра, яка сприяє розвитку повноцінного сприйняття медіатексту, фантазії і творчої уяви. Для проведення гри можна заздалегідь записати на відеомagnetофон фрагменти з мультфільмів, телепередач, фільмів-казок або реклами тощо. Після того, як між учасниками буде розподілені ролі, учасники починають працювати над озвучуванням уривка.

Стоп-кадр – сюжетно-рольова гра, що сприяє розвитку зорово-художньої образності. Гравцям демонструються стоп-кадри з відомих кінофільмів (мультфільмів) і пропонується відтворити монологи від імені головних героїв, зображених на них. Краще, якщо в процесі гри будуть використовуватися кадри з фільмів різних жанрів. Під час виконання завдання інші гравці виступають в ролі журі, зазначають найкращі варіанти відповідей.

Рекламний агент – гра, яка сприяє розвитку мови, фантазії, уяви, критичного мислення при сприйнятті рекламних медіатекстів. У процесі гри кожен з її учасників стає «реklamним агентом», якому дається завдання – скласти рекламне оголошення або підготувати рекламний ролик. Зазвичай у таких випадках у юних гравців виникає багато питань про те, як краще підготувати рекламне оголошення, як його оформити тощо. Тут педагогу важливо пояснити аудиторії, чим відрізняється реклама, підготовлена для телебачення, від рекламних оголошень, що друкуються в пресі або звучать по радіо. Можна запропонувати юним «агентам» кілька порад про те, як написати рекламне оголошення. Наприклад, часто для залучення покупців у рекламі використовуються невеликі вірші (слогани), при підготовці рекламних оголошень їх розробники, у більшості випадків, прагнуть висвітлити всі переваги того чи іншого товару. Перед початком гри її учасникам можна запропонувати кілька покрокових рекомендацій:

- 1.Визначити, який товар або послуга буде рекламуватися.
- 2.Подумати, де буде демонструватися реклама (по ТБ, на радіо, в журналі).
- 3.Визначити, у якій формі буде представлена реклама (у формі казки, рекламного оголошення, плакатів).
- 4.Підготувати оформлення для реклами

Кращий сюжет для фотографії – це ігрове завдання дозволяє в захоплюючій формі познайомити аудиторію з поняттями зі світу медіа – сюжетом, композицією, планом, а також допомагає юним гравцям краще оволодіти своїм тілом, попрацювати над виразністю міміки і жестів, створювати цікаві образи, передаючи характерні особливості зображуваних фотогероїв.

Інценування. У процесі цієї гри можна інценувати невеликі фрагменти з фільмів, телевізійних програм, рекламних роликів. Між учасниками розподіляються ролі «режисерів», «операторів», «дизайнерів», «акторів», «гримерів», «ведучих» та «учасників».

Перед кожним гравцем залежно від обраної ролі стоять конкретні завдання.

Стара казка на новий лад – гра, яка розвиває творчу уяву, фантазію та артистичні здібності, викликає бурю позитивних емоцій і в акторів, і у глядачів. В основу сюжету може бути покладено будь-який мультфільм, знайомий дітям або казка.

Угадай назву мультфільму – гра, яка розвиває увагу і пам'ять. Для проведення гри необхідно підготувати відеофрагменти з мультфільмів. Завдання учасників – вгадати назву переглянутих фрагментів.

Ця гра може мати безліч варіантів. Наприклад назву літературних творів, за мотивами яких знято мультиплікаційний. Можна також використовувати як ілюстративний матеріал не відеозапис, а пантоміму або усну розповідь про фільм (не називаючи імен головних персонажів), ілюстрації або фотографії до твору.

Що за чим? Творче завдання має на меті розвиток умінь інтерпретувати смисловий зміст екранного медіатексту. Для виконання цього завдання можна використовувати ілюстрації, намальовані до того чи іншого мультфільму, фотографії до аудіо-казок. Виконуючи завдання, гравцям потрібно розташувати картинки у певній послідовності (відповідно до розвитку конкретного екранного образу, або розвитку подій)

Що ми побачили в кадрі? Це завдання, яке розвиває спостережливість, увагу, фантазію і медіасприйняття, вимагає нескладної попередньої підготовки. Треба взяти кілька невеликих аркушів цупкого паперу і вирізати в кожному з них «віконечка» таким чином, щоб вийшла рамка.

Коли рамки для кожного учасника вправи будуть готові, можна запропонувати подивитися на свою кімнату через «чарівні віконечка»: «Уявіть, що разом з вами у «віконечко» дивляться глядачі. Покажіть їм те, що вам найбільше подобається навколо вас, і розкажіть про це». При виконанні цього завдання виявляється, що діти знаходять багато

цікавого у своїй звичайній обстановці. Деякі учасники визнають, що звернули увагу на багато предметів тільки тоді, коли пильно удивилися на них через «чарівні віконечка».

Злі і добрі чарівники – завдання сприяє розвитку уваги і медіасприйняття. У ході його виконання учасникам пропонується уявна ситуація: «Уявіть, що до вас прийшов добрий чарівник, який буде знімати на відеокамеру все, що йому сподобалося. Але йому важко одному впоратися з цим завданням. Допоможіть доброму чарівникові вибрати кадри для зйомки!».

Після виконання завдання можна попросити гравців відшукати кадри не для доброго, а для злого чарівника. Після виконання завдання потрібно порівняти, як змінюється сприйняття однієї і тієї ж кімнати (як і одного і того ж фільму) різними людьми. Вибираючи різні кадри, відбираючи те, що хочеться показати, можна навіть один і той же предмет показати по-різному. Уся справа в тому, у кого в руках перебуває камера і яку мету він переслідує, знімаючи той чи інший матеріал.

Найспостережливіший – цей конкурс також включає в себе демонстрацію фрагментів із мультиплікаційних або художніх фільмів. Показ фрагмента триває певну кількість часу (наприклад, 1 хвилину), після чого конкурсантам ставиться питання, наприклад: «Якого кольору були черевики у головного героя?» Або «Скільки разів за цей час в кадрі з'явився той чи інший персонаж?». Переможцем стане найспостережливіший учасник конкурсу.

Цей конкурс можна проводити дещо по-іншому: до уваги учасників пропонується один кадр із фільму або фотознімок. Після його показу конкурсанти повинні відповісти на питання ведучого.

Вчимося аналізувати медіатексти – багато ігор, конкурсів, творчих завдань і вправ включають у себе елементи обговорення (аналізу) медіатекстів різних видів і жанрів. *Аналіз медіатексту* – обов'язковий компонент розвитку медіаграмотності, адже саме в процесі обговорення виявляються його основні художні особливості, визначається тема, ідея, задум авторів і акторів. У методиці проведення медіаосвітніх занять з дітьми традиційно перед переглядом фільму чи програми з метою обговорення проводиться вступна бесіда, у якій педагог розповідає дітям про творців фільму, їх творчість, звертає увагу на ті моменти, які вимагають особливої уваги при перегляді. Цей етап називається «*установкою на сприйняття*». Головна мета установки – активізувати увагу юного глядача до того, що він буде дивитися. Практика проведення вступних бесід дуже давно і досить добре зарекомендувала себе у вітчизняній медіапедагогіці. Вступне слово перед переглядом дозволяє дітям налаштуватися на перегляд. Головне, щоб при сприйнятті будь-якого медіатексту в дитини зберігся інтерес і право на власну думку.

Після перегляду медіатексту краще за все, якщо дитяча аудиторія висловить свою думку про нього, поділиться своїми емоціями та почуттями. Тут необхідно подбати про створення невимушеної обстановки, у якій дітям захотілося б висловити свою думку, поділитися враженнями від побаченого. Як будь-яке обговорення, аналіз медіатексту передбачає відповіді на питання. Наприклад, обговорюючи рекламу, можна спробувати відповідати на такі питання: «Які дії описані в рекламному медіатексті?», «Про що цей медіатекст? (Наприклад: про людей або речі; особистості або групи)», «Який вид тексту (казка, оповідання) покладено в основу рекламного медіатексту? Чому?», «У чому полягає мета автора реклами?».

* * *

СЕМІНАР-ПРАКТИКУМ «ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З ДОШКІЛЬНИКАМИ»

Підготувала
Вихователь-методист:
Захарчишина Н.М.

2023р.

Мета: Підвищити рівень по інформованості педагогів про здоровий спосіб життя, можливості особистого впливу на формування позитивної мотивації у дітей щодо збереження і зміцнення здоров'я. Стимулювати зусилля для успішного розв'язання оздоровчих завдань. Удосконалювати фахову майстерність педагогів, активізувати їхній творчий потенціал, розвивати креативне мислення. Розширити професійну майстерність педагогів-учасників семінару-практикуму в процесі активного педагогічного спілкування з освоєння досвіду роботи застосування інноваційних технологій і форм роботи з дошкільнятами.

Матеріал: «Чарівний парашут», ноутбук, проектор.

Хід семінару

Сьогодні у цій залі радо вас вітаємо,
як працювати інноваційно та творчо —
ідей багато маємо.
До кожної дитини підхід особливий —
Прагнемо, щоб діти зростали щасливі.

Доброго дня, шановні колеги! Я рада вас всіх вітати на сьогоднішньому семінарі. Сьогодні нам потрібне бажання попрацювати та хороший настрій. Пропоную девізом нашої роботи взяти слова Конфуція: «Скажіть мені — і я забуду, покажіть — і я запам'ятаю, дайте можливість обговорити — і я зрозумію, дайте можливість навчитися — і я прийду до досконалості».

Тема сьогоднішнього семінару: «ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФІЗКУЛЬТУРНООЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З ДОШКІЛЬНИКАМИ».

Я сподіваюся, що для кожного з вас ця тема дуже цікава і до кінця не вивчена. Тому сьогодні я хочу поділитися з вами своїми інноваційними методиками.

Сьогодні в Україні йде становлення нової системи освіти, орієнтованої на входження у світовий інформаційно-освітній простір. Цей процес супроводжується істотними змінами в педагогічній теорії і практиці навчально-виховного процесу, пов'язаними із внесенням коректив у зміст технологій навчання, які повинні бути адекватними сучасним технічним можливостям і сприяти гармонійному входженню дитини в інформаційне суспільство.

Сьогодні мені хотілося більш детально познайомити вас з певними інноваційними технологіями.

Ігровий парашут – це яскрава тканина, що складається з декількох кольорових секторів, у яких по колу розташовані ручки. Найменший парашут має діаметр 3 метри, а для великих компаній роблять парашути і куди більш солідні – 5 метрів, 7 метрів в діаметрі. Маленьким парашутом можна грати в спортивному залі або в холі, але в цілому парашут більше підходить для ігор на свіжому повітрі – на газоні або на піску.

У іграх в парашут немає мети позмагатися, вони вчать узгодженості дій, вмінню відчувати рух інших гравців. Для дітей дуже важливо відчувати саме через рухи те, що вони можуть бути частиною команди. В іграх з парашутом це можуть відчувати навіть найменші гравці!

Парашут – яскравий, а тому відмінно підходить для свят і для знайомства, для об'єднання людей в команду.

Парашут нікого не залишає байдужим, він в рівній мірі подобається однорічним і 10-річним, та й батьки не можуть стримати задоволення, дивлячись на щасливі обличчя дітей.

Дитині будь-якого віку важливо навчитися узгоджувати свої дії з командами ведучого і з діями інших гравців. В іграх з парашутом це трапляється само собою, без особливих зусиль.

Парашут дає дитині багатий спектр нових відчуттів: це і яскравий зоровий образ, і сильний вітер, і дзвін натягнутого парашута, і відчуття м'якої тканини, що обіймає дитину, яка сидить під парашутом.

Парашут дає масу можливостей для ігор з правилами, ігор з межами. Адже якщо дитина стоїть під парашутом, то всі інші для неї, нехай ненадовго, але відмежовані цією тканиною, і є діти, яких таке лякає. Важливо не квапити, і ні в якому разі не примушувати таких дітей залазити під парашут разом з іншими. Згодом ці діти самі забіжать в яскравий будиночок!

Крім того, ігри з парашутом розвивають фантазію, вміння наслідувати. Діти можуть уявити, що парашут – це будиночок, або море, або капелюшок гриба ... Діти під парашутом то зображують горобчиків, то вкладаються спати, то стукують в теремок.

Як і в інших рухливих іграх, діти вчаться дотримуватися правил гри, чекати своєї черги, взаємодіяти один з одним.

Як грати з парашутом?

Тягни-штовхай

Сідаємо на підлогу, тримаючись за парашут. Тягнемо в одну сторону, потім в іншу. Чудова вправа для початку, щоб розім'ятись.

Дощ і сонце

Діти тримають парашут. Ведучий говорить "сонце" або "дощ". Коли світить сонце, всі разом піднімають парашут якомога вище. Коли йде дощ, всі ховаються під парашут, тримаючись за ручки парашута.

Яблучко по блюдечку

Для цієї гри потрібен парашут і великий легкий м'яч. Команда об'єднується, натягує парашут, потім починає плавно похитувати парашут, намагаючись з одного боку допомогти м'ячику котитися по парашуту уздовж краю, з іншого боку – стежачи за тим, щоб м'яч не впав з парашута. Ця гра розрахована на старших дошкільнят і школярів, вона вимагає великої командної роботи і активної взаємодії.

Презентація «ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З ДОШКІЛЬНИКАМИ»

Перегляд відео: Імітаційна руханка «Щасливі діти».

Сучасні інноваційні технології щодо фізкультурно- оздоровчої роботи; виховання у дошкільників бажання систематично займатися фізичними вправами, вести здоровий спосіб життя; навчання дітей самостійно виконувати рухові дії та ігрові вправи; розвиток основних фізичних якостей малюків; удосконалення проведення різних ефективних форм роботи з дітьми з урахуванням передового досвіду педагогів; підтримання оптимального рівня фізичної та розумової працездатності в дітей протягом дня; розвиток інтересу до активної рухливої діяльності; формування потреби в систематичних заняттях фізичними вправами; створення розвивального середовища для активної рухливої діяльності дітей у дошкільному закладі й сім'ї.

Медитація для вихователів

Висновки

Проведена робота з питань впровадження інноваційних здоров'язбережувальних технологій дає позитивні результати для фізичного розвитку, формування рухових вмінь і навичок, оздоровлення дошкільнят та зниження захворюваності. Завдяки систематичній, цілеспрямованій роботі з використанням інноваційних технологій постійно зменшується кількість дітей з відхиленнями у фізичному розвитку. Весь комплекс заходів сприяв помітному поліпшенню здоров'я вихованців у цілому, вони стали менше хворіти. Найцінніше те, що малюки йдуть до школи фізично розвиненими.

У порівнянні з початком року рівень розвитку основних рухів дітей на кінець року підвищився до 75 % (діаграма 1, таблиця 1).

Моторна щільність занять з фізичної культури з використанням нетрадиційних підходів становила від 67 до 76-89% залежно від завдань і типу заняття. Таким чином, дані пульсометрії певною мірою підтверджують ефективність нетрадиційних підходів на заняттях з фізичної культури.

Впровадження в практику роботи з фізичного виховання інноваційних технологій, що базуються на обліку вікових особливостей дітей дошкільного віку, дозволило підвищити ефективність процесу психічного та фізичного виховання і зробило позитивний вплив на стан здоров'я і динаміку фізичної підготовленості, а також на формування інтересу дітей до систематичних занять фізичними вправами.

Діти беруть участь у різних змаганнях, спортивних конкурсах. Рухи дітей стали більш мотивованими, стійкими, діти навчилися розуміти зв'язок між характером рухів та їхньою метою - виконувати певні завдання

**СЕМІНАР-ПРАКТИКУМ «ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІЗ ДОШКІЛЬНИКАМИ»
(вихователь-методист Захарчишина Н.М.)**

